

ÎN AMINTIREA LUI URSUL MIHAI

Viața oferă tuturor un nesfârșit lanț de bucurii, dar și de mâhniri, mai ales atunci când moartea îi răpește din mijlocul nostru pe cei dragi și apropiați.

Moartea este o încercare grea și dureroasă, care poate fi învinsă prin resemnare și speranța în veșnicia vieții. Veșnicia vieții noastre sunt și faptele pe care le lăsam în urmă, în amintirea celor dragi și apropiați. Căpa nefericită și prea repede venită, l-a răpit pe Miljka Ursul al lui Curtuz.

În dimineața zilei de 17 octombrie 2009, după o boală îndelungată se stinge din viață Ursul Mihai. Prin moartea lui, comunitatea croată din Iabalcea suferă o grea pierdere. Prin dispariția sa, Uniunea Croaților din România a pierdut un bun coleg, iar cetățenii satului Iabalcea au pierdut un om deosebit și un bun consătean.

Ursul Mihai s-a născut pe 16 septembrie 1948 la Iabalcea. A absolvit opt clase

la Carașova, după care s-a înscris la o școală profesională pentru instalatori din Reșița. A revenit la Iabalcea, unde

și-a întemeiat o familie și s-a implicat puternic în viața comunității croate. A devenit membru al Uniunii Croaților din România începând cu anul 1991.

A iubit codrul verde și pușca, dar mai presus de toate și-a iubit familia, căreia i-a oferit o parte din ființa sa pentru a o avea întreagă alături. A lăsat în urmă o gospodărie demnă de numele său și de neamul din care se trage. Și-a iubit sătenii, pe care i-a reprezentat la sfatul comunei timp de 12 ani cu cinste, demnitate și dăruire. A lăsat sătenilor săi lucruri de care aveau mare nevoie, dar mai ales speranța că într-o zi vor

avea mult tânjita apă. Comunitatea din Iabalcea îl va purta în amintirea ei ca pe un membru de mare valoare.

prof. Milja Radan

UREDNIȘTVO:

ISSN KOD 1841-9925

Počasni glavni urednik: prof. Milja RADAN

Glavni urednik: Slobodan GERA

Urednici: Ivan DOBRA; Lina TINKUL; Daniel

LUKAČELA; Slavica MUSELIN; Marija LACKIĆ

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter i grafički dizajn: Ljubomir RADAN

Adresa: Karașevo, Središnje sjedište ZHR-a

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com

Web: www.zhr-ucr.ro

REDACȚIA:

COD ISSN 1841-9925

Redactor principal onorific: prof. Mihai RADAN

Redactor principal: Slobodan GHERA

Redactori: Ivan DOBRA; Lina TINCUL;

Daniel LUCACELA; Slavița MUSELIN; Maria LAȚCHICI

Tehnoredaktor: Zlatko Nikola URSUL

Fotoreporter și designer: Liubomir RADAN

Adresa: Carașova, jud. Caraș-Severin,

Sediul central al UCR

Telefon: 0040-255-232255; fax: 0040-255-232146

E-mail: zhrucr@gmail.com; Web: www.zhr-ucr.ro

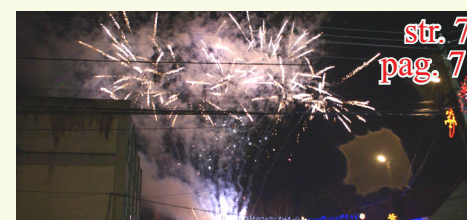
U ovom broju / În acest număr:

CADOURI PENTRU COPII

str. 5
pag. 5

VATROMET

str. 7
pag. 7

STOLNI TENIS

str. 9
pag. 9

DVOJEZIČNO GLASILO KARAŠEVSKIH I TAMIŠKIH HRVATA
PUBLICAȚIE BILINGVĂ A UNIUNII CROAȚILOR DIN ROMÂNIA

Godina: XIV
Broj: 58
siječanj 2010.
Anul: XIV
Nr. 58
ianuarie 2010

IVO JOSIPOVIĆ IZABRAN ZA NOVOG PREDSEDNIKA HRVATSKE

Prema potpunim službenim rezultatima koje je objavilo Državno izborno povjerenstvo, SDP-ov kandidat Ivo Josipović izabran je u drugom krugu izbora za novog predsjednika R. Hrvatske s osvojenih 60,26 posto glasova.

Ivo Josipović je dobio veći broj glasova od svog protukandidata Milana Bandića u svim hrvatskim županijama osim Ličko-Senjske i u inozemstvu gdje je većina glasača preferirala Milana Bandića, zagrebačkog gradonačelnika.

U gradu Zagrebu, u kojem je najveći broj birača s pravom glasa, Josipoviću je svoj glas dalo 267.796 birača (62,19%), a Milanu Bandiću 162.825 birača (37,81%).

U Rumunjskoj, biračka mjesta su bila u Hrvatskoj Ambasadi u Bukureštu i u Karașevu, u zgradi Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj. Odaziv birača je bio veoma slab, najniži otkako se u Rumunjskoj

nastavak na 2 str.

nastavak sa 1 str.

organiziraju izbori za predsjednika R. Hrvatske. Od ukupnog broja upisanih birača (1488), na biračko mjesto broj dva u Karaševu izašlo je samo 41 birač, od kojih 22 je svoj glas dalo Ivi Josipoviću, a 19 Milanu Bandiću.

Novoizabrani hrvatski predsjednik rođen je u Zagrebu 28. kolovoza 1957 godine. Osnovnu i srednju školu te pravni fakultet završio je u glavnom gradu, a 1994. godine doktorirao je s temom „Pravo

o uhićenju i pritvoru u kaznenome procesnom pravu“. Na pravnome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, dr Ivo Josipović predaje kazneno procesno pravo, međunarodno kazneno pravo i prekršajno pravo. Član je više domaćih i međunarodnih pravničkih i umjetničkih udruga.

Ivo Josipović je treći predsjednik u kratkoj povijesti samostalne i neovisne Republike Hrvatske. On nasljeđuje Stipe Mesića koji je na Pantovčaku proveo punih 10 godina, od 2000. godine, pa sve do danas. Prvi hrvatski predsjednik Franjo Tuđman je najvišu dužnost obavljao od 1990. pa sve do smrti 1999. godine.

U obraćanju hrvatskoj javnosti izabrani predsjednik je rekao da će Hrvatska pobijediti korupciju, ekonomsku krizu, siromaštvo i bijedu te da će postati zemlja kakvu građani zaslužuju, dom vrijednih i poštenih ljudi.

Prvi neovisni kandidat koji je uspio ući u drugi krug predsjedničkih izbora, prof. dr. Milan Bandić, priznao je poraz i čestitao dr. Josipoviću na pobjedi, rekavši kako želi vjerovati da će Josipović biti predsjednik sviju Hrvata bez obzira na obrazovanje i vjersko opredjeljenje.

Ivan Dobra

PROMOCIJA 1939

U subotu 12. prosinca 2009. godine, Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je priredilo susret sviju osoba karaševske (Karaševo, Nermiđ, Jabalče) i lupačke općine (Lupak, Klokotič, Vodnik, Rafnik) koji su proslavili sedamdeseti rođendan.

Početkom od 17.00 sati pozvanici su se okupili u crkvi iz Karaševa, gdje je u njihovu čast velečasni Đuređ Katić koncelebrirao Svetu misu. Za vrijeme propovijedi, svećenik je slavljenicima poželio mnogo godine, zdravlje, sreću, te da se nadalje raduju uz svoje najmilije. Nakon Svete mise, sedamdesetogodišnjaci su krenuli prema Središnjem Sjedištu ZHR-a gdje su ih dočekali prof. Milja Radan, zastupnik Hrvata u Rumunjskom saboru, prof. Mikola Gera, karaševski knez Petar Bogdan i Đuređ Jankov.

Nakon govora predstavnika ZHR-a, pozvanici su obilazili zgradu, a zatim su u dvorani Amfiteatar pogledali kratku reportažu o karaševskim selima i životu pojedinih slavlje-

GENERACIJA 1939 NA 70-TOJ OBLETNICI U ZAJEDNIŠTVU HRVATA, 2009 G.

nastavak na 3 str.

nastavak sa 7 str.

Ove godine vatromet je došao k nama. Zahvaljujući zalaganju Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj, stanovnici općina Karaševo i Lupak mogli su uživati u svojim mjestima u prelijepom vatrometu, i to bilo u samim centrima tih mjesta ili pak s vlastitog balkona ili prozora. Lokalni predstvanik ZHR-a, gospodin Đuređ Šera uspio je od općinskih vlasti u Lupaku dobiti dozvolu za organiziranje vatrometa zahvaljujući prije svega prijateljstvu sa šefom rešičke pirotehničke službe. U početku je bilo negodovanja s dobivanjem dozvole jer su lokalne lupačke vlasti htjele da vatromet bude u svakom selu istoimene općine što je nažalost, iz financijskih razloga u ovim vremenima krize, nemoguće. Do kraja, g. Đ Šera je uspio dobiti potpis i pečat na zamolbi o tehničkoj asistenciji i vatromet je održan. Točno u ponoć crkvena su zvona počela zvoniti i nebom se pronio veseli zvuk i počela igra boja i svjetla koja je trajala 8. minuta. Baš koliko nam je trebalo da otvorimo šampanjac, nazdravimo s našim najmilijima i zaželimo jedni drugima sretnu i uspješnu novu godinu.

Što od srca želimo i vama dragi čitatelji, a ZHR-u da dugo godina priređuje ovakve vatromete.

prof. Milja Radan

PROIECTUL „ÎMPREUNĂ“

De sărbătoarea Sfântului Nicolae, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 8 din Reșița, având drept parteneri Grădinița Nr. 1 Carașova, Grădinița Nr. 9 Reșița și Grădinița Nr. 2. Bocșa, a organizat în cadrul proiectului „Împreună” o întâlnire cu mai mulți copii preșcolari din județul Caraș-Severin.

De la Grădinița nr. 1 din Carașova au participat 8 copii (Beul Anița Dragana, Catici Dragan Petru, Cupșa Vanesa Andrada, Giurchița Mina Maria, Hoța Maria, Miat Ivana Milenca, Raț Lavinia Petria, Vorga Luka Tomislav), aceștia fiind însoțiți și îndrumați de educatoarea Diana Miloș.

Copiii îmbrăcați în portul

popular carașovenesc, au susținut un scurt moment folcloric compus din două dansuri tradiționale carașovenești (danac și portanje) și câteva colinde în limba croată. Toți copiii au fost răsplătiți cu o diplomă și dulciuri. Proiectul se va extinde, iar anul viitor o astfel de acțiune se va desfășura la Carașova.

Lina Tincul

PROMETNA NESREČA

U nedjelju, 10-tog siječnja, oko 17 sati predvečer, dogodila se još jedna prometna nesreća na županijskoj cesti, u neposrednoj blizini raskrižja koji vodi prema Klokotiču i Vodniku.

U prometnom saobraćaju sudjelovala su dva osobna automobila koja su dolazila iz smjera Goruje. Neprimjerena brzina i slabi vizibilitet bili su ključni faktori koji su doveli ta dva vozila do sudara u trenutku kada je Audi 100 pokušao pretjecati Opelu koji je vukao prikolicu. Sudeći po nivou oštećenosti vozila, može se slobodno reći da „na sreću” samo je jedna žena bila otpremljena u bolnicu (zbog bolova u leđima), dok su se ostali sudionici izvukli bez ijedne ogrebotine. Mjesto na kojem se dogodila saobraćajka (perimetar od raskrižja – sve do Dva mosta) poznato je mještanima po brojnim prometnim nezgodama koja su se odvijala tijekom godina. Većina njih prešla je bez teških posljedica, ali je bilo i slučajeva kada je završetak bio tragičan. Spomenimo samo da je upravo na raskrižju, prije

dvije godine izgubio život na motoru osamnaestogodišnjak Marijan Đurkica u sudaru s kamionom. Preporučuje se

vozačima, dakle, maksimalni oprez i usporavanje brzine kada se nalaze na tome dijelu puta!

Daniel Lucacela

GOSTI NA III. PRELU MLADEŽI DSHV-A

I ove godine u Vojvodini, gradu Subotici održalo se 15. siječnja u restoranu KTC (Križevački Trgovački Centar) s početkom u 18:30 „Prelo Mladeži“, treće po redu.

Toj lijepoj zabavi bili smo pozvani i mi, Hrvati iz Rumunjske, 33. osoba koje su odlučile u kratko vrijeme posjetiti svoju braću Hrvate u Srbiju za jedan dan. Grupa bila je sastavljena od nogometne reprezentacije i pripadnika mladih ZHR-a.

Išlo se s autobusom, polazak je bio u 5:30 iz Karaševa. Svi iz okoline (Ravnika, Vodnika, Klokotiča i Nermida) koji su išli u Suboticu došli su u Karaševo. Iznimku činile su tri osobe, koje smo usput uzeli iz Rešice i Temišvara. Putovanje je bilo dugo ali i veselo, pogotovo na povratku!

U Suboticu stigli smo negdje oko 12h, sa zakašnjenjem zbog malih problema, ali kojih uvijek mora da ima na carini, pa onda kruženja gradom, jer nismo uspjeli naći pomoću GPS-a ulicu gdje se nalazi Dom Demokratskog Saveza Hrvata u Vojvodini, mjesto gdje su nam domaćini priredili doček. Al na kraju, uspjeli smo uspostaviti telefonsku vezu, te su nas dočekali i uputili na mjesto gdje možemo parkirati autobus i napokon sići poslije skoro 7h putovanja.

Dočekao nas je g. Ivan Budinčević, koji uz lijep pozdrav i dobrodošlicu upućenu svima, pozvao nas je u Dom DSHV-a, gdje nam je predstavio svoje kolege, koji su također lijepo pozdravili i održali kratak govor. Tu, g. Petar Kuntić, s velikim oduševljenjem govorio je o danu mladi pod nazivom „Prelo“, kao o jednom vrlo velikom i važnom danu, na kojem će se ove godine okupiti oko 700. mladih, Hrvata i Hrvatice iz Vojvodine i okoline. Dodao je još, da cilj ovoga prela nije samo da se tamo dođe najede i napije i da se ide kući, već da se jave određena poznanstva, da se međusobno mladi bolje zbliže i kordiniraju, pa kad mladi iz njihovih zajednica dođu k nama, da se oni već poznaju i stvore lijepa prijateljstva. Zelja g. Petra Kuntića je da ako za nas

to prelo bude lijep doživljaj, voleo bi za svoje mlade, da to bude jak poticaj, da istraju u povezivanju Hrvata i nakon njihovog ulaska u EU, kada neće biti više granica. A raduje se što je uspjelo povezivanje prijateljstva sa Hrvatima iz Rumunjske i želi da to prijateljstvo traje i ostane i među mladima ovih područja još dugo godina.

Poslije pozdravnih govora članova i prijatelja DSHV-a, i naš prijatelj i kolega, Slobodan Gera obratio se sa par riječi, zahvaljujući se u ime Zajedništva Hrvata iz Rumunjske i prof. Milje Radana, našeg sabornika, čije pozdrave je preneo, i kaže dalje, da se raduje što ova veza postaje sve čvršća a dokaz toga je da smo po drugi put gosti Hrvata iz Subotice, a ono što je najvažnije, je to, da ovaj kulturni, športski i prijateljski kontakt završi s pobjedom prijateljstva.

Slijedio je obilazak centra grada, koga nam je g. Marko Vicko, pokušao ispričati i pokazati ono najbitnije, točnije rečeno, simbole, grada Subotice. Tako da, posjetili smo franjevački samostan i crkvu posvećenu sv. Mihovilu Arkandelu, u koju nas je primio i kratku povijest ispričao fra. Marjan Kovačević, koj nam je pokazao i kapelu Crne Gospe (mjesto za liturgie i ispovijedanje). Povijest Gradske kuće, njenog tornja (simbola i vidikovca grada) i vijećnice ukratko, opisala je gđa. Danijela iz muzeja. Nakon toga slijedio je ručak i polazak prema Multiplex Areni, gdje

je naš nogometni tim imao odigrati dvije utakmice: jednu sa DSHV-om i jednu sa Hrvatima iz Segedina.

Na malonogometnoj utakmici tim ZHR-a uspio je zaraditi II mjesto. Naš najbolji igrač Milovan Gera početkom prvog poluvremena bio je ozlijeđen te nije mogao više nastaviti igru. Drugi nespornim javio se nakon toga što su prvim

timovima zabranili da igraju sa loptom kojom se igra nogomet vani i ubacili loptu kojom se igra u dvorani, koja je i bila loše kvalite, po izjavi igrača. Prvu utakmicu izgubili smo sa 7:2 u igri sa DSHV-am, a drugu sa Segedinom zaradili sa 2:0. tako da prvo mjesto pripalo DSHV-u, drugo bilo je naše, a treće Segedina. Što se tiče rezultata, naši igrači sigurno su imali što naučiti i uvidjeti da je velika

razlika igrati mali nogomet na umjetnoj travi, gdje inače, nemaju iskustva i igrati vani, na velikom terenu, gdje i odigravaju razne utakmice.

Pehare je predao kapetan malonogometne momčadi katoličkih svećenika Hrvatske, vlč. Krešimir Žinić, župnik župe sv. Ane (Križevci), .kapetanima timova. Nakon toga, krenulo se ka restoranu KTC, gdje su nas ostali gosti već čekali. Uz dobro vino i sok čuli smo lijepe govore političkih, manjinskih i crkvenih predstavnika, a ključnu rečenicu za to veće III. prela, izgovorio g. Damijanović, a ona glasi: „Kako je lijepo i ugodno, kad su braća zajedno!“ U održanim govorima poruke su bile razne, od čuvanja identiteta i ponosa da smo Hrvati ma gdje bili i živjeli, pa sve do cijenjenja tuđeg a da ne zaboravimo da ljubimo svoje. Gosp. Siniša Skenderović, predsjednik Mladeži DSHV-a, završio je svoj govor poučnom rečenicom na koja i ja rado pristajem: „Nitko nije tako dobar, kao što bi mogao biti ako se još potruditi!“

Slavica Muselin

nastavak sa 2 str.

nika. Bivši „učenici“ i istogodišnjaci su se u ugodnoj atmosferi prisjetili svoje mladosti i lijepih trenutaka provedenih na školskim klupama. Slijedila je zajednička večera i opće veselje. Slavljenci su pokrenuli danac i plesali do kasno u noć.

Brigom Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj ova proslava je postala tradicionalna. Ove godine su bile pozvane osobe iz obje općine, a zajedničke proslave sedamdesetogodišnjaka će se organizirati i ubuduće.

Lina Tincul

PROSLAVA BOŽIĆA U KARAŠEVU

Proslava Božića u Karaševu započela je svetom misom ili Polnočkom koju je predvodio vlč. Đuređ Katić u tradicionalno lijepo okićenoj crkvi Marijina Uzvišenja.

Mnoštvo vjernika iz Karaševa, ali i Karaševaka koji rade u inozemstvu i koji se uvijek vraćaju svojim domovima

Tradicionalni božićni običaji, njegovani godinama kod Karaševci, počeli su polako ali sigurno nestajati. Sve je manje djece koja na Trpni dan

povodom velikih katoličkih Blagdana, ispunilo je našu crkvu i u pravom kršćanskom duhu dočekalo Isusovo rođenje. Ove godine Polnočka je bila ozvučena brigom Zajedništva Hrvata, tako da se mogla čuti i slušati i u samom središtu našeg sela.

Sutradan je održana rana, a nešto kasnije središnja sveta misa u konceleciji oba svećenika iz Karaševa. Po običaju, Karaševci provode prvi dan Božića doma, u okruhu obitelji, a na drugi dan posjećuju svoju rodbinu, prijatelje, razmjenjuju poklone i sve prolazi opet u određenom zajedništvu.

i Božić idu s lijepo ukrašenim i osvijetljenim betlehemom od doma do doma, pjevajući prigodne pjesme i najavljujući ukućanima rođenje maloga Isusa. Nekako za uzvrat, u zadnje vrijeme se često događa da karaševske kuće budu najprije obilazene od skupina djece rumunjske nacionalnosti koja pjevaju „colinde“, što je samo prije nekoliko godina bilo posve nezamislivo.

Potpuno je nestao običaj da se za vrijeme Božića Karaševci okupe na pučkom veselju u Kulturnom domu i da pokrenu tradicionalni danac ili zaplešu u ritmu neke stare karaševske popijevke. Danas postoji drugačija vrsta zabave. Mjesta okupa i veselja Karaševaka su postali kafići i restorani iz središta sela gdje se naši ljudi zabavljaju do kasne jutarnje sate. U novije vrijeme je postala prava moda da vlasnici karaševskih restorana sve češće zovu u svoje o-

bjekte renomirane muzičke formacije iz susjedne Srbije, koje sa svojom popularnošću privlače ogromnu publiku i kreiraju dobro raspoloženje. Tako je bilo i na Božić. U prepunom restoranu „MILOVAN CONSTRUCT“ tražila se stolica „više“, a ljudi su nestrpljivo čekali Dragana Pantića Smederevca, koji je tamo gostovao, da uzme mikrofon i započne svoj repertoar. I restoran „MOLDOVAN MEISTER“, po površini najveći u Karaševu, bio je do kraja ispunjen za vrijeme Božića. Tamo je goste zabavljao i stvorio atmosferu za pamćenje orkestar Dragana Todorovića Žvakca, koji je već i prije gostovao u Karaševu.

Koliko će u našem selu trajati novonastali trend slušanja srpskih narodnjaka, teško je odgovoriti. Vjerojatno onoliko dugo koliko takva vrsta glazbe ljudima bude servirana. Što se publike koja dolazi na takva veselja tiče, to su uglavnom mladi ljudi, moderni, besprijekorno odjeveni i svi znaju napamet riječi svake pjesme. Naravno, narodnjaci nisu apsolutno prihvaćeni u Karaševu. Postoje puno ljudi, a posebno stariji naraštaji, koji nisu fascinirani srpskom narodnom muzikom ili im se takav stil glazbe naprosto ne sviđa. Ova druga skupina karaševskih stanovnika je bila lišena pučkog veselja za najveći karaševski blagdan, jer su oni prije svega preferirali da se priredi tradicionalno zajedničko veselje u Kulturnom domu i da se opet začuje karaševska popijevka, kako je to bilo sve do prošle godine.

Ivan Dobra

NOVA GODINA

U događaju Božića i u svim blagdanima poslije njega- objavila se Božja ljubav prema svim ljudima i svakom čovjeku posebno.

Rođenje Boga-Čovjeka blago poziva nas da upoznamo Boga onakvim kakav on uistinu jest. Poziva nas da se oslobodimo svih primisli o Bogu koje smo mi stvorili, i koje ne odgovaraju stvarnosti. U Isusu je Bog pokazao da hoće biti s nama i dijeliti našu sudbinu. Bog je hodao našim ljudskim nogama, osjećao, patio, ljubio našim ljudskim srcem, radio našim ljudskim rukama,

vati ovoj neshvatljivoj Božjoj ljubavi. Čovjek je stavljen pred izazov i mora se opredijeliti: ili povjerovati Ljubavi ili ju proglašiti ludošću i nestvarnom iluzijom.

Bog se kao čovjek rodio u obitelji, u njoj živio i čitavo vrijeme bio poslušan roditeljima. Neka nas njegova skromnost potakne da u našim obiteljima zavladaju isti odnosi koji su bili u obitelji Isusa, Marije i

da postanu vjerodostojni i neumorni u radu i navještanju, raspoloživi i puni razumijevanja prema svima, milosrdni i strpljivi u sakramentu ispovijedi..

Draga braćo i sestre, neka se i ove godine naša pažnja i ljubav spusti do onih kojima je najpotrebija, koji nam nemaju čime uzvratiti i od kojih ne možemo očekivati nikakvu naknadu, do onih koji ne razumiju i nemaju naše mogućnosti,

Pogled iz kuta

RELIGIJA

živio s nama i dijelio sve naše radosti i žalosti. Proživio je sudbinu djeteta, mladića, prognanika, radnika, prezrenog i osuđenog čovjeka. To je naš Bog: nama u svemu jednak, osim u zlu.

U Isusu je Bog pokazao svoje krajnje čovjekoljublje. Roditi se u okolnostima u kojima se Isus rodio, bježati u progonstvo i nakon mukotrpog života biti osuđen i umrijeti onako kako je Isus umro, to može samo onaj tko ljubi preko svake mjere – do križa. Ta nevjerojatna Božja ljubav često je čovjeku neshvatljiva, naročito onim ljudima čiji dometi srca ne dopiru dalje od sitnih računa ponosa i umišljenih veličina. Samo oni koji su sposobni spustiti se do razine Isusa – Boga kojemu nije bilo ispod časti poniziti se do standarda štale, samo će ti uspjeti povjero-

Josipa. Njihova se je obitelj više puta našla u teškim prilikama nedoumice i progona. Povjerenje u Boga ulijevalo im je ljubav, mir i velikodušnost i tako su nadjačali sve poteškoće. U našim je obiteljima često kvaliteta odnosa zabrinjavajuća. Primjer i zagovor Svete Obitelji neka potakne sve na nasljedovanje njihovog primjera kako bi se svaka naša obitelj radovala blagoslovljenom i sretnom zajedništvu.

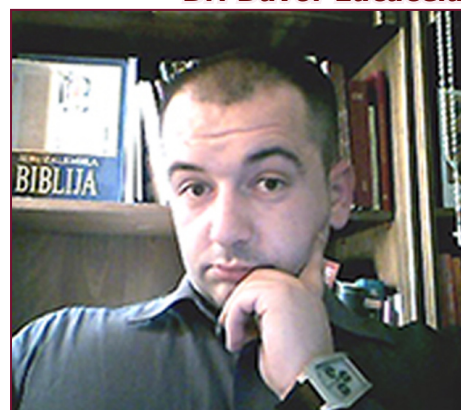
Na početku nove godine obitelji, koje su se prijavile, kupile su kalendar ili molitvenik koji će im pomoći u obiteljskoj molitvi. Ako se je Bog spustio na svijet po poniznoj molitvi Marijinoj – spustit će se i u vašu obitelj ako budete svi zajedno molili!

U ovoj Svećeničkoj godini upućujem svima poziv: molite za svoje svećenike da se duhovno ojačaju i

do onih koji su uistinu zadnji. Do njih se kroz vašu dobrotu spustilo Božje čovjekoljublje! Neka i njih zahvati i naša ljubav.

S Božjim imenom započnimo 2010. godinu, koja je pred nama, da nam bude sretna i uspješna.

Dr. Davor Lucacela

NATJECANJE U STOLNOM TENISU

Športska dvorana Dvojezične hrvatsko-rumunjske gimnazije bila je 3. i 4. prosinca prošle godine mjesto nadmetanja ponajboljih stolnotenisača iz karaševskih sela.

Ova športska manifestacija, koju je organiziralo Zajedništvo Hrvata u suorganizaciji karaševske gimnazije, u potpunosti se uključuje u program Zajedništva za održavanje športskog života naše zajednice. Nakon što je proteklih godina Zajedništvo organiziralo brojne nogometne turnire za juniore i odrasle poznate pod nazivom „Kup Hrvatska grančica“ što je pripomoglo da hrvatska zajednica iz ovih prostora stvori reprezentativnu selekciju nogometaša, koja je zatim stekla zapažene rezultate na veoma jakim inozemnim nogometnim turnirima, stigao je red da naša krovna organizacija prvi put organizira natjecaj u stolnom tenisu.

Ako je Karaševa u pitanju, onda se slobodno može reći da je u zadnjih dvadesetak godina zanimanje za nadmetanja ping-pong lopticom drastično opalo. Opadanje interesa u Karaševu za individualna športska natjecanja podudaralo se u neku ruku s odlaskom prof. Luke Petraške iz karaševske u jednu režičku osnovnu školu. Unatoč činjenici da je po struci bio prof. rumunjskog jezika i književnosti, prof. Petrašku je krasila i neizmjerena ljubav prema športu. On je Karaševcima ostao u sjećanju i po neumornom radu kojim je stvarao, trenirao i usavršavao generacije i generacije sportaša, osobito stolnotenisača i šahista, uvijek besplatno, nakon školskog programa pa sve do kasno navečer, najčešće zanemarivajući svoje osobne interese. Zahvaljujući zalaganju i požrtvornosti Profesora iz Nermida, učenici Os-

novne škole iz Karaševa su godinama dominirali u svojim kategorijama na županijskim natjecanjima u šahu i stolnom tenisu. Kamo li sreće da je prof. Petraška ostao sve do danas u Karaševu i svojim zalaganjem poticao športski i natjecateljski duh među karaševskim učenicima! Prednosti bi bile neizmjerne! Uostalom, može li danas itko zamisliti bilo kojega profesora književnosti iz karaševske škole koji bi, poput prof. Petraške, na primjer, prikupio učenike nakon nastavnog programa i igrao simultane šahovske utakmice.

Odaziv igrača za stolnoteniski turnir bio je doista velik, a u ime organizatora su ih na početku natjecanja pozdravili i poželjeli uspjeh prof. Milja Radan, predsjednik Zajedništva Hrvata u Rumunjskoj i prof. Đuređ Sorka, ravnatelj karaševske gimnazije. Turnir je trajao dva dana zbog velikog

broja prijavljenih igrača, a igralo se u trima kategorijama (muškarci i žene, pojedinačno, te parovi). Utakmice se nisu odigrale na nekom visokom nivou i nijedan se igrač nije posebno istaknuo svojim stolnoteniskim umijećem. U kategoriji do 16. godina najbolji se pokazao Constantin Darius, Ivan Dobra se nadmetnuo u kategoriji od 16 do 50 godina, inače najneizvjesnijoj i najtežoj (što opet govori o niskom nivou današnjega karaševskog stolnog tenisa, budući da je pobjednik ove kategorije svoj najbolji tenis igrao prije dvadesetak godina), a Mikola Gera je osvojio prvo mjesto u kategoriji iznad 50 godina. Ivana Marija Bogdan je osvojila prvo mjesto u ženskoj konkurenciji, Marian Sorka i Đuređ Mita su bili najbolji par u kategoriji do 16 godina, a par Đuređ Mihajla i Floris Drăgan se nadmetnuo u kategoriji od 16 do 50 godina.

Uz velike čestitke Zajedništvu Hrvata u Rumunjskoj i Dvojezičnoj gimnaziji iz Karaševa za besprijeckorno organiziran turnir (ZHR je nagradio prvoplasirane igrače u svim kategorijama i organizirao zajedničku večeru za sve sudionike drugog dana turnira), mora se na kraju čestitati i svim sudionicima ovoga značajnog športskog događaja. Posebno se mora čestitati pobjednicima koje u skoro vrijeme očekuje nimalo lagan zadatak da uspješno predstave hrvatsku zajednicu iz Rumunjske na ovogodišnjim Hrvatskim Svjetskim Igrama u Zadru.

Ivan Dobra

PĂSTRĂVUL

Cum iarna nu-i ca vara, iar sărbătorile Crăciunului m-au prins la muncă, din păcate nu am beneficiat de atâta timp liber și pentru o partidă de pescuit mai cumsecade.

Astfel, m-am gândit că nu ar strica să detaliez în acest număr al ziarului „Hrvatska Grančica”, câteva caracteristici generale ale craiului apelor de munte, care nu este nimeni altul decât păstrăvul indigen (*Salmo trutta fario*), un pește pe care cred că nici o persoană din minunatul nostru sat nu-l va putea confunda văzându-i punctele roșii de pe flancuri.

Dacă avem în mână un pește care pe spate, între înotătoarea dorsală și coadă, mai are o înotătoare mică, moale, fără țepi, știm că face parte din familia salmonizilor. Din această familie de pești răpitori nu trăiesc în apele noastre decât trei specii: loștrița, păstrăvul și lipanul.

Ne va mira varietatea de culori a păstrăvului. Aproape că nu întâlnim două exemplare la fel, nici în ceea ce privește mulțimea și mărimea punctelor roșii. Unii sunt deschiși, verzui-albăstrui pe spinare, argintii pe flancuri, alții sunt cafenii pe spinare, aurii și cu burta albă. Culoarea lor este influențată de mediul înconjurător. Dacă păstrăvul își mută sălașul, culoarea i se schimbă chiar într-o zi. Păstrăvii care trăiesc în locuri umbroase, sub stânci, în apele umbrite de pădurile de brazi, au nuanțe mohorâte.

Cel mai răspândit și cunoscut de toată lumea este păstrăvul comun. În unele ape întâlnim fântânelul (*Salvelinus fontinalis*), cu un colorit mai frumos, și „păstrăvul-curcubeu” (*salmo gairdneri irideus*), cu puncte negre, mici, în loc de roșii. Pescuitul lor nu diferă de cel al păstrăvului comun.

Păstrăvul nostru, lăsat să îmbătrânească și având hrană din belșug, ajunge uneori la mărimi pe care nici nu le bănuim. În lacurile noastre de munte au fost prinse exemplare cu o greutate de 4 kg și o lungime de 70 cm. Desigur, rarități! Păstrăvul de o jumătate de kilogram este socotit bun, iar cel de 1 kg, foarte frumos. Potrivit legii, suntem datori să eliberăm imediat păstrăvul prins, dacă nu are o lungime de 20 cm.

Apele caracteristice păstrăvului sunt cele din munți, reci,

clare, involburate. Îi trebuie o apă cu mult oxigen, alimentată de izvoare reci, și cu fundul pietros. În apele calde, line, neaerisite de cascade, nu poate trăi. În apele de la altitudini mai mari, din apropierea izvoarelor, este

martie. Cu undița -singurul fel admis pentru prinderea păstrăvului- se pescuiește în mai multe feluri. În general numai cu momeli artificiale, deoarece la noi în țară sunt interzise momeliile naturale. Se pescuiește cu rotative, oscilante, lingurițe și voblere, cu dimensiuni cuprinse între 2-5 cm ajungând în lacuri unde sunt pești mari chiar și până la 8-9 cm, de culori și imitații diferite. Însă cel mai adevărat pescuit al păstrăvilor este cel cu musca artificială.

Adevăratul sezon începe pe la mijlocul lunii mai, imediat cu primele zile călduțe. Până atunci, păstrăvii sunt slabi, lungi și subțiri ca niște țipari, fără putere. Luna mai este bună, dar luna iunie și mai bună, perioada ținând până la sfârșitul lui iulie, când păstrăvii, sătui și grași, sunt mai leneși. Mai puțin proprie este luna august.

Câteva zile favorabile pescuitului sunt tocmai acelea dinaintea boiștei și cele de la sfârșitul sezonului (15 septembrie). Un început slab nu trebuie să ne descurajeze, să ne facă să renunțăm și să ne întoarcem acasă. Dacă ne vom petrece vacanța în apropierea unui râu cu păstrăvi, vom constata că zilele rele alternează cu cele bune. Cea mai mare greutate pe care o întâmpină începătorul este aceea de a-și alege o muscă artificială „bună”.

Petru Miloș

singurul stăpân. Aici, mai întâlnim rar boișteanul, care constituie o hrană bună pentru păstrăvi. Pe măsură ce apa coboară, pe lângă el apare lipanul, până ce păstrăvul dispare cu totul. În unele iezere de munte, păstrăvul își găsește de asemenea condiții bune de trai, aici existând exemplare destul de mari. Zona lui de întindere este cunoscută sub numele de „zona păstrăvului”.

Fiind un răpitor, hrana lui o constituie fluturii, larvele, viermii, cosasii, crustaceii, peștișorii. Nu-și cruță nici proprii puietii. Perioada de „bătaie”, reproducere, începe pe la mijlocul lui octombrie și durează până în decembrie, icrele se clocesc încet în apa cea mai rece, iar puietii ies prin februarie-

CADOURI PENTRU COPII OFERITE DE UNIUNEA CROAȚILOR

Uniunea Croaților din România nu i-a uitat nici în acest an pe copiii preșcolari și școlari din toate cele șapte sate carașovenești precum și pe copiii de naționalitate croată din Tirol, și le-a oferit, cu ocazia sărbătorilor de Crăciun, pungi cu cadouri.

Au fost înmânate 694 de pachete (393 pachete în comuna Carașova, 266 pachete în comuna Lupac și 35 în Tirol) în valoare totală de 8.328 lei.

Dacă în celelalte sate carașovenești pungile au fost împărțite de reprezentanții UCR, la Carașova cadourile au fost oferite de Moș Crăciun. Acesta i-a așteptat atât pe copii, cât și pe învățători și părinți, pe scena frumos împodobită

a Uniunii Croaților. Copiii, așezați în jurul bradului, l-au încântat pe Moșu cu numeroase colinde tradiționale carașovenești și românești. Drept răsplătă, fiecare copil a primit câte o pungă cu dulciuri, iar unii dintre ei, mai îndrăzneți, s-au fotografiat cu Moșul și i-au promis că vor fi cuminți și îl vor aștepta să vină și la anul.

Uniunea Croaților din România împarte cadouri tuturor copiilor carașoveni, atât în pragul sărbătorilor de iarnă, cât și de Ziua Copilului, din anul 2004.

Lina Tincul

BOŽIĆ

Božić je najljepši blagdan, kojega očekujemo vrlo radosni.

Tada slavimo Isusovo rođenje i očekujemo da provedemo svi zajedno u radosti i veselju ovaj blagdan. Na Badnji dan kitimo božićnu jelku i spremamo sve što treba za navečer. Baka pravi kruh i tamo stavi novac, tko nađe novac bit će sretan cijelu godinu. Djeca idu s Betlehemam i pomoću pjesme „Dobro večer želimo”, navešćuju Isusovo rođenje. Najveća dječija radost jest trenetak kada dođe Djeda Božićnjak i donese nam darove.

Navečer, poslije večere, idemo u sobu kod jelke i molimo Boga, a onda baka baca orahe pod jelku i kaže: „Čuj Bože dobar glas, daj Bože dobar čas”, i mi brzo sabiramo orahe. Tko sabere više, imat će više sreće. U ponoć idemo svi u crkvu

na Svetu misu da zajedno slavimo Isusovo rođenje. Za mene je Božić

poseban blagdan, kada trebamo biti veseli i dobri prema našim bližnjima.

Arsul Milovan

U KLOKOTIČU

BETLEMČIĆI

Svake godine prvi mjesec zime, prosinac, donosi nam jednu veliku radost.

Pored radosti dolaska sv. Nikole s kojim započinju zimski praznici, pa sve do dočeka Božića i kićenja božićnog drvca, ukrašavanja kuća s raznim svijetilkama i zimskim motivima, odlaska u crkvu na polnoćku, gdje već stoje jaslice i čuje se prekrasan zvuk božićnih pjesama. Ali uz slavlje Božića razvili su se u narodu i mnogi običaji. Oni koji žive na selu dobro to znaju, vole i rado prenose s koljena na koljeno običaj njihovog doma i obitelji ili pak sela.

Jedan od božićnih običaja koga ću vam opisati u ovom članku nosi naziv Betlemčići. U mom rodnom mjestu, Klokotiču, neposredna priprava za Božić je sam Badnjak (trpidan), kad se cijelog dana posti i posprema kuća kako bi bila čista do dolaska Betlemčića, da mali Isus može ući u blistave domove i čiste duše.

i djevojčice, pogotovo kad dječaka ima malo. Svake godine, po običaju, obilazak sela Betlemam počinje

limo, da nas rado primnete i u Betlem gledate sa sv. Djevom Marijom, Marijom!“. Nakon ulaska u kuću, zapitaju domaćina ima li neku posebnu želju što se tiče božićnih pjesama. Ako ima ili voli neku posebnu pjesmu, Betlemčići to otpjevaju, ukoliko nema, onda oni otpjevaju najkraću pjesmu, odnosno onu koja im najviše odgovara. Postoji i jedna mala iznimka, da u kući gdje ima male bebe, ili djece do dobi vrtića (u nekim slučajevima i kasnije do I. razreda) zapjeva se pjesma „Ninaj ninaj, čedo drago“.

Naravno da radost djece koji idu Betlemom nije samo u pjevanju i šetanju po selu do kasno u noć, već ta radost dolazi i od nagrade za njihov trud, a to su zarađeni novčići i veliki broj slatkiša kojega međusobno dijele prije ili poslije polnoćke. Svejedno, kući se ne odlazi dok se to bratski ne riješi.

Ipak, moje mišljenje je da najljepša slika Isusova rođenja nalazi se u našim srcima i mislima. Tu svatko od nas blista unutarnjom ljepotom dobrote, plemenitošću i neizmjernom ljubavlju. A ta ljubav, ako je iskrena, uvijek će odasati jednostavnošću, slična nevinoj dječici koji najavljuju tu radosnu vijest svakoj kući i nadahnjuju nas odrasle da budemo bolji, a ne škrti, bar u prosincu mjesecu! Posljedica svega toga je velika radost i zanesenje koju u te dane izražavamo i međusobno si čestitajući sretan Božić!

Slavica Muselin

Betlemčići su dječica, od VI-VIII-og razreda, koji za vrijeme došašća idu na pripreve kako bi novi učenici VI.-og razreda naučili božićne pjesme a ostali ponovili, s kojima na Badnjak idu od kuće do kuće navjesiti rođenje malog dijeteta Isusa.

Najveća njihova obaveza je ta da moraju proći kroz cijelo selo do polnoćke kako bi vratili simboličnu Božiću, štalicu (Betlem) u crkvu. Da bi to uspjeli obaviti na vrijeme, Betlemčići krenu oko 14 sati. Napravljenu štalicu obično nose dvojica dječaka, ali pošto obilazak cijelog sela nije baš tako lako, onda im pomažu

od crkve prema donjem kraju sela, jedne godine, dok iduće kreću prema gornjem kraju sela. Tako da ukućani znaju, ukoliko su ove godine bili među prvima koji su dočekali i primili Betlem, iduće godine, bit će među zadnjima.

Što se tiče pjevanja, tu bi djevojčice uvijek imale glavnu ulogu. Dječaci bi nosili Betlem i dvojica ili trojica išla ispred njih, vikajući: „Želite li Betlem!“. Obitelj koja želi primiti Betlem, izlazi ispred kuće i ostavlja otvorena vrata. Prije ulaska u kuću, Betlemčići započnu božićnu pjesmu „Dobro večer želimo i ponizno mo-

FOC DE ARTIFICII LA CARAȘOVA

Noaptea de 31 decembrie 2009 a fost una plină de surprize pentru locuitorii comunei Carașova. Uniunea Croaților din România a dorit să marcheze momentul trecerii în noul an 2010 pregătind un program special.

Toți cei care și-au dorit să-și petreacă Revelionul în aer liber, au fost așteptați în centrul comunei. Aici, începând cu ora 21.00 formația lui Milan Todor a concertat pentru cei prezenți, întregind atmosfera de sărbătoare și bună dispoziție. Chiar dacă, la început, vremea a fost nefavorabilă, tinerii nu s-au sinchisit, cântând și dansând pe scena deschisă a Uniunii.

Aproape de miezul nopții, centrul Carașovei a devenit neîncăpător pentru sute de carașoveni, veniți cu mic cu mare și din satele Nermed și labalcea, pentru a asista la focul de artificii. Concertul a fost întrerupt cu câteva minute înainte de miezul nopții, când președintele Uniunii Croaților, Mihai Radan, a numărat ultimele secunde din anul care s-a încheiat, iar la ora 00.00 a fost declanșat un spectacol de lumini. Timp de 8 minute, pe cerul deasupra Carașovei au strălucit, pentru prima dată, sute de mii de artificii. Oamenii au ciocnit pahare cu șampanie, urându-și un an mai bun, cu multă sănătate, fericire și împliniri.

După spectaculosul foc de artificii, tinerii au întins o horă sub privirile celor prezenți, iar petrecerea a durat până spre orele dimineții, în ciuda timpului nefavorabil și a multiplelor întreruperi de curent în zona centrală a Carașovei.

Pentru organizarea focului de artificii, atât în comuna Carașova, cât și în comuna Lupac, Uniunea Croaților din România a încheiat contract cu firma autorizată SC EXPLODEM, timp de 8 minute.

Lina Tincul

SPEKTAKULARAN NOVOGODIŠNJI VATROMET U LUPAKU I KARAŠEVU

Koncem svake godine, točnije 31. prosinca, u ponoć, ljudi diljem svijeta ispraćaju staru i dočekuju novu godinu vatrometom. Običaj seže u davna vremena kada su ljudi vjerovali da stvaranjem buke i galame tjeraju zle duhove.

No vremena su se korjenito promijenila, pa se taj običaj u modernije doba pretvorio u pravi spektakl boja u raznim oblicima, koja u Novogodišnjoj noći sjaje na nebu poput zvijezdica, na sveopću radost i oduševljenje publike.

Nekada smo se divili grandioznim vatrometima iz daleke Australije, Londona i Pariza, koje smo mogli pratiti na televizijskim prijenosima. Krasni su i vatrometi u našoj državi koje također svake godine imamo priliku vidjeti na vijestima. Do prije par godina, oni među nama koji su željeli nešto više adrenalina otputovali bi prije ponoći u Rešicu i tamo uz čašu šampanjca uživali u spektaklu vatrometa.

nastavak na 11 str.